

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 mai 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, declarat de avocatul Cuțulab Victor în numele inculpatului

Sîrghi Alexandr Nicolae, născut la 29 septembrie 1978, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Doina și Ion Aldea Teodorovici 15/2, ap.18.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță 14.05.2015 - 02.12.2015,
2. Instanța de apel 28.12.2015 - 28.01.2016 ,
3. Instanța de recurs 11.04.2016 - 11.05.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 02 decembrie 2015, Sîrghi Alexandr a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 8 luni închisoare.

Conform art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Sîrghi Alexandr, la începutul anului 2015, urmărind scopul circulației ilicite a substanțelor narcotice, a dobândit pentru prelucrare și consum propriu o cantitate substanțială de plantă de cânepă, pe care a uscat-o, după care a păstrat-o ilegal la sine pînă la data de 02 martie 2015, cînd fiind suspectat de întrebuițarea substanțelor narcotice, a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun.Chișinău, unde a prezentat benevol un pachetel cu masa vegetală, de culoare verde, uscată și mărunțită, cu un miros specific, care în baza raportului de expertiză nr.2237 din 13.03.2015, reprezintă - marijuana, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice și constituie 2,47 grame (în masă uscată), ce constituie cantități mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărîri, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că instanța ilegal a aplicat inculpatului prevederile art.90 Cod penal; - inculpatul a comis anterior infracțiuni similare, se află la evidența medicului narcolog, nu are un loc de muncă, astfel că reeducarea acestuia este posibilă doar cu privarea lui de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, apelul procurorului a fost admis, casată sentința în partea numirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui A.Sîrghi în baza art.217 alin.(2) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare, în penitenciar de timp semiînchis.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii

imputate, acțiunile lui fiind corect încadrate în prevederile art.217 alin.(2) Cod penal, adică prelucrarea și păstrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Totodată, instanța de apel a conchis că, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, persoana făptuitorului și greșit a aplicat în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, deoarece anterior dînsul a fost condamnat pentru infracțiuni similare prin sentința Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 05.04.2012, la 2 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 2 ani.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe urmează a fi casată în partea stabilirii pedepsei, din motiv că instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.16, 61, 75-77 Cod penal și incorect a aplicat inculpatului pedeapsa, suspendînd executarea ei pe un termen de 2 ani, pe care o consideră una prea blîndă.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de apel ținînd cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, care are la întreținere un copil minor, anterior a mai fost condamnat și din nou a comis o infracțiune, ceea ce indică că scopul pedepsei penale nu a fost atins, inculpatul nu s-a corijat, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, a considerat de a-i aplica inculpatului o pedeapsă mai aspră, cu închisoarea, însă reducînd cu o treime limitele acesteia, ținînd cont de dispozițiile art.364¹ Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul V.Cuțulab în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că acuzatorul de stat nu a prezentat probe noi care ar influența temeinicia hotărîrii primei instanțe, totodată instanța de apel a recunoscut legale și întemeiate constatările primei instanțe; - inculpatul a contribuit la descoperirea infracțiunii colaborînd activ cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina, solicitînd ca cauza să fie examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, s-a căit sincer de cele comise, are loc permanent de trai și un copil minor la întreținere, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, astfel că reeducarea acestuia este posibilă și fără a fi privat de libertate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal constată că motivele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Recurentul critică hotărîrea instanței de apel în latura ce ține de aplicarea pedepsei inculpatului, și anume excluderea art.90 Cod penal.

La acest capitol Colegiul atestă că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit deciziei instanței de apel, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare, reținând faptul că acesta a recunoscut vina, s-a căit activ solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Concomitent, consultând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut seama de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor ușoare, de toate circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, de persoana inculpatului, care anterior a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, însă nu a tras careva concluzii, nu a stat pe calea corijării, săvârșind din nou infracțiune, și, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat că corijarea și reeducarea lui S.Sîrghi fără izolare de societate nu va duce la corectarea ultimului, deoarece pedeapsa penală presupune conștientizarea de către inculpat a celor săvârșite, astfel că numai prin aplicarea pedepsei închisorii va fi atins scopul pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal constată că pedeapsa fixată inculpatului de către instanța de apel este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, fiind respectate principiile generale de individualizare a ei, deoarece o pedeapsă este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restirecții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, și când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea vinovatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de alte persoane. Limitele termenelor de pedeapsă sînt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite, care constă în modul și mijloacele săvârșirii faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Reținând faptul că combaterea traficului și consumului de droguri a reprezentat și reprezintă la nivel național o problemă socială complexă, ale cărei modalități de manifestare, repercusiuni și moduri de soluționare interesează atât factorii instituționali ai statului, cât și opinia publică, datorită faptului că este un fenomen deosebit de grav și periculos pentru sănătatea populației, reținând și circumstanțele menționate mai sus, Colegiul conchide că pedeapsa de 6 luni închisoare, ce i-a fost stabilită inculpatului de instanța de apel, este una echitabilă în coraport cu fapta comisă și gravitatea acesteia.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care face referire avocatul și, deci, nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate.

În conformitate cu art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul V.Cuțulab în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cuțulab Victor în numele inculpatului Sîrghi Alexandr împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, în cauză penală în privința lui Sîrghi Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 02 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu